

מסורת הש"ס

(א) [הוריות ד: ד:]
(ב) [הוריות ד: ד:] (א) [הנהיג
חכם מיתוס ועשיתם לו
כאשר זמם לעשות נראה
לדעת מן הניסוח אלא
עיקר הגוי דלמיתא
בפירוש"י מה מ"ל לאחיו,
(ד) [י"ג המומתין],
(ה) [לעיל נא. ע"ש],
(ו) [שם ב: ד:] (ז) [ע"ז יח:],
(ח) [שפוט טו: ט] (ט) [ע"ז
יח: י] (י) חגיגה טו:
(כ) [ויער לט: ז] (ל) [ז"ל
למך], (מ) [ז"ל הגדה],
(נ) [דברים יג: ט] (ס) [נראה יג
ו] (ע) [ויקרא ד: ט] (פ) הוא
דבור בפ"ע. ש"ל (ז) מן
ד"ה לרשות עד ד"ה מה
מ"ל שיק למתני לעיל פט,
(ק) כ"ז ש"ל ו' ממדני
רש"י (ר) [ע"ז ואל: ז:]

גליון הש"ס

מתני' כל ישראל יש להן
חלק. ע"י כמדות דף קג
ע"י מוס' ד"ה מומין:
שם האומר אין תחיית
המתים. ע"י קוטה ד"ה
ע"ל תורה כל: שם
החזקה את השם. ע"י
קוטה דף ה' ע"ל תורה:
י"ד ה"א. שפוט דף לד
ע"ל מוס' ד"ה בלף:
נב' מרה כנגד מרה. ע"י
קוטה דף ח' ע"ז:

מוסף רש"י

ואין בוועלה בשריפה.
אלא כחן כסא אשת איש
(מכות ב:). לאחיו ולא
לאחותו. ולא כאשר זמם
לעשות לאחותו, אלא ככל
שאר מיתוס שהיה הכבוד
אשה לאיש, חוממי אשה
נהגין חוממי איש, כגון
שהעידה שהנהיה את
הנפש, שחלה את השבת,
נהגין במיתמה, שלא מיעט
כאן לחזונו אלא במקום שם
לקיים כהן הוזהר במיתת
הדרן עלך אלו הן
הנחנקין

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י פ"ט מה' יסודי
המורה ה"א ו' ג ד:]
פא ב מ"י פ"ט מהלכות
יסוד המורה ה"ג
וה"ה ויטו לפי שעה
ע"ש:
א ג מ"י פ"ג מהלכות
משנה הלכה ה:
ב ד מ"י שם הלכה ו:

תורה אור השלם

1. ותיבא ההוא או חלם
הקלום ההוא יומת כי
דבר קרה על יד אלהים
המוציא אותם מארץ
מצרים והפך מבית
עבדים להדין מן הדרך
אשר צוה יי אלהים
ללכת בה ובערת הקרע
מקרבך: דברים יג ו
2. ונתתם את מקובחם
ושפוטם את מצבתם
ואשריהם תשפוטן באש
ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדילם את שמם מן
הקיום ההוא:
דברים יב ג
3. וְעִשִּׂיתֶם לוֹ כְּאִשֶּׁר
זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
וּבְעֶרְתָּ הָקֶרַע מִקֶּרְבְּךָ:
דברים יט ט
4. וְעַתָּה כִּלְמָה צִדִּיקִים
לַעֲלֹם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נָצִיר
מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר:
ישעיהו ס כא
5. וְיֹאמֶר אִם שָׁמַעַתְּ
תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ
וְהִקְשִׁיתָ לְעֵצָה תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתַי וְשִׁמְרָתָ
כֹּל חֻקֵּי כָל הַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּמִצְוֹתַי לֹא
אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יי
רַחֵם: שמות טו כו
6. וְהִפְלַל אֵלָיו וַיִּתְּחַר
לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ
וַיִּשְׁבַּח: ירמיהו
למלכותו וידע מַנְשֵׁה כִּי
יי הוא הָאֱלֹהִים:
דברי הימים ב לג יג
7. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע שָׁמְעוּ
דָּבָר יי בַּה אֲמַר יי עֲבַדְתִּי
מִקֵּד סָאָה סִלְתָּ בְּשִׁקְלִי
וְקִאֲתִים שְׁעָרִים בְּשִׁקְלִי
בְּשִׁעַר שְׁמָרוֹן:
מלכים ב ז א
8. וַעֲנֵן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר
לְפָנָיו נִשְׁעַן עַל יָדוֹ אֵת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
הַזֶּה יי עֲשֵׂה אֲרֻבוֹת
בְּשִׁמְיָם וְהִזְיָה הַדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַבָּה רֹאה
עֲבִידְךָ וּמִשֶּׁם לֹא
תֵּאָכֵל:

לא כתיבי: מר כדאית ליה כו'. לרבנן בסקילה לרבי שמעון
בזמנא ^א והוא הדין לרבנן ולרבי המנונא. האי דנקט ר' שמעון רבותא
הוא כלומר ואפילו מחנך דרבי שמעון פטור וכ"ש מסקילה
דמחייבי ליה רבנן בעוקר את הכל: **אם יאמר לך נביא**. המוחזק
עבור על דברי תורה הכל לפי
מקנת השעה כגון אליהו וזר הכרמל
בשחטיו חוץ: **נפנה הסודא ממשלה**
זה. כלומר אפילו תראה אותו נביא
מושל ועושה כלליו דכתיב (דברים
יג) ונתן אליך אות או מופת:
שחטולו נביא אמת. כגון חנניה
הנביא והאי ונתן אליך אות בעודו
נביא אמת יתן לך אות נבואה
אחרת ולנסוף כשיחזור להרשיע
יאמר לעבוד עבודת כוכבים וסמוך
עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות
ומופת שנתתי לך כבר: **לרשות**
הצעל. כגון מסרה האז לשלוחי
הצעל ועדיין היא דרך ולא קרינן
זה בית אציה: **לאוסה מוסה**. שהיו
מחייבין את הנדון: **ובועל**. כלומר
וכל הבעלים נידונין כמיתת הבעלת
חוץ מבעל בת כהן: **מה ס"ל לאחיו**.
לכחוד כאשר זמם לעשות ולשמוק:
אם לו הוקשו. לצועל שהיו מחייבין
אותו חנק: **אם לה**. שמחייבין אותה
שריפה: **לאחיו ולא לאחוסו**. כל
היכל דבעדות מחייבין איש ואשה
ודינן חלוק כי הכל לו הוקשו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא.

מעיקרא איירי בלרצע מיתות ומפרש
ואולי להו לכולהו והדר מפרש הני
דלין להם חלק לעולם הבא: ה"ג
**האומר אין תחיית המתים מן
הסודא**. ^א שזכר במדרש דדרשין
בגמרא לקמיה ^ב מניין לתחיית המתים
מן המורה ואפי' יהא מודה ומאמין
שיחיו המתים אלא דלא רמיזא
באורייתא כופר הוא הואיל ועוקר
ש"ש תחיית המתים מן המורה מה לנו
ולאמונתו וכי מסיק הוא יודע שכן
הוא הלכך כופר גמור הוא:
אפיקורוס. מפרש בגמרא [נט:]: **ספרים
החיוניים**. מפרש בגמרא [ק:]: **גמ'**
ויהי

תורה ממשלה בה שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע אל תשמע לו תניא א"ר עקיבא חס ושלום
שהקדוש ב"ה מעמיד חמה לעוברי רצונו אלא כגון חנניה בן עוזר שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא
שקר: וזממו בת כהן: מנהגי מילי אמר רב אחא בריה דרב איקא דתניא ר' יוסי אומר מה ת"ל ^א ועשיתם
לו כאשר זמם לעשות לאחיו לפי שכל ^ב המזוממין שבתורה זוממיהו ובעליהו כיוצא בהן בת כהן
^ג היא בשריפה ואין בועלה בשריפה זוממין איני יודע אם לו הוקשו אם לא הוקשו כשהוא
אומר לעשות לאחיו ^ד לאחיו ולא לאחותו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל ^א יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ^ב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר ממעי
מעשה ידי להתפאר ^ג ואלו שאין להם חלק לעולם הבא ^ד האומר אין תחיית המתים מן
התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורוס ר"ע אומר אף הקורא בספרים החיצונים ^ה והלווחש על המכה
ואומר ^ו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך אבא שאל אומר אף
^ז ההוגה ^ח את השם באותיותיו ^ט שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא שלשה מלכים ורבעם
אחאב ומנשה ר' יהודה אומר מנשה יש לו חלק לעולם הבא שנאמר ^י ויתפלל אליו ^{יא} וישמע תחנונו
וישיבחו ירושלים למלכותו אמרו לו למלכותו השיבו ולא לחיי העולם הבא השיבו ארבעה הדיוטות
בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי: **גמ'** וכל כך למה תנא הוא כפר בתחיית המתים לפיכך לא יהיה לו חלק
בתחיית המתים שכל מדותיו של הקב"ה ^א מדה כנגד מדה דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן
מניין שכל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה שנאמר ^ב ויאמר אלישע שמעו דבר ה' [וג'] כעת מחר פאה
סלת בשקל וסאתים שעורים בשקל בשער שומרון וכתיב ^ג ויען השליש אשר ^ד (המלך) נשען על ידו את איש
האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארובות בשמים יהיה הדבר הזה ויאמר ^ה הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל
וכתיב